

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Gál Sándor ügyvéd (7623 Pécs, Szilágyi Dezső utca 17.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Hubay Gábor ügyvéd (7621 Pécs, Király utca 37.) és a Pécsi 13. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kaszás Zsuzsanna ügyvéd Pécs, Király utca 37.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. június 25. napján kelt 11.P.20.453/2006/43. számú ítélete ellen az alperes által 44. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az alperes által fizetendő vagyoni kártérítés összegét 2.279.000 forintról 2.192.625 (kettőmillió-egyszázkilencvenkettőezer-hatszázhuszonöt) forintra és kamataira leszállítja.

Az alperes által a felperesnek a 401.980 forint tőkeösszeg után teljesítendő kamatfizetési kötelezettsége alapjául szolgáló időszak záró időpontját 2006. április 3-ra kijavítja.

A fentieket meghaladó fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 88.000 (nyolcvannyolcezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 177.500 (egyszázhetvenhétezer-ötszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2003. június 27-én motorkerékpárral közúti balesetet szenvedett. A baleset okozója az alperesnél kötelező biztosítással rendelkező XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsi vezetője volt.

A felperes a baleset során a test többszörös zúzódását és hámhorzsolását, agyrázkódást, a szeméremcsonti ízület szétválását, valamint a jobb könyökizület nyílt törését szenvedte el. Csontegyesítő műtétet kellett rajta végrehajtani, majd 2004. decemberében a könyökizületből a fémanyagokat eltávolították. A sérülések anatómiai gyógyulásának időtartama mintegy 4-5 hónap, míg a funkcionális gyógyulás időtartama mintegy 9 hónap volt. A balesettel összefüggésben 2003. december 31-ig táppénzes állományban volt a felperes. Jelenleg az állapota kialakult, a sérülésekből a jobb könyökizület 5 fokos nyújtási elégtelensége, valamint az ágyéki gerinc időszakos fájdalma maradt vissza, amelyek 5 %-os mértékű munkaképesség-csökkenést okoznak.

A felperes a baleset előtt rendszeresen motorozott, a téli időszakban síelt, s hetente több alkalommal fallabdázott. A baleset után a hosszabbtávú motorozás már megerőltető számára, a rendszeresen űzött fallabdázással fel kellett hagynia, mert azt kielégítő - a baleset előtti - színvonalon nem tudja folytatni. A fellépő fájdalom miatt síelni sem tud.

A baleset során a felperes 220.000 forint értékű vagyoni kárt szenvedett. Az általa vezetett motorkerékpár biztosítási önrésze 401.980 forint volt, amelyet az alperes 2006. április 3-án a felperes részére megfizetett.

A baleset idején a felperes 50 %-ban tulajdonosa volt a X Kft-nek, amely üzletviteli, gazdasági tanácsadással foglalkozott. A Kft. egyetlen alkalmazottja, s ott ténylegesen munkát végző személy a felperes volt, a Kft. bevétele a felperes tevékenységéből eredt. 2002. évben a társaság árbevétele 20.391.000 forint volt, a mérleg szerinti eredménye (nyeresége) 6.951.000 forint. 2003. évben a cég árbevétele 14.000.924 forint volt, a mérleg szerinti eredménye (vesztesége) pedig -417.000 forint lett. A balesetet követő évben a Kft. 21.792.000 forint árbevételt ért el.

A balesetet megelőző évhez képest a Kft. mérleg szerinti eredménye 7.368.000 forinttal csökkent. 2003-ban legalább megközelítően hasonló volumenű árbevételhez juthatott volna a társaság, ha a baleset nem következik be és a felperest személyes közreműködésében a baleset nem akadályozza.

2003. évben a felperes, mint a Kft. 50 %-os tulajdonosa - amennyiben a baleset nem következik be, s legalább az előző évvel azonos mértékű árbevételhez jut - 2.059.000 forint osztalékot vehetett volna fel.

Az alperes 600.000 forintot fizetett ki a balesetre tekintettel a felperes részére a kifizetés jogcímének megjelölése nélkül.

A felperes keresetében 3.400.000 forint nem vagyoni kártérítés, 4.000.000 forint vagyoni kártérítés megfizetésére, 220.000 forint dolog kár megtérítésére, valamint a

Casco önrészként meg nem térült kiadás 401.908 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes 2006. április 3-án a Casco önrészt a felperes részére megfizette, ezt követően a felperes keresetét ezen összeg kamataira tartotta fenn.

Az alperes a Casco önrész kamataira, valamint a 220.000 forint dologi kárra vonatkozóan a kereset teljesítését nem ellenezte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében 900.000 forint nem vagyoni kártérítés és 2.279.000 forint vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére, valamint a 401.980 forint tőkének 2003. június 27-től 2007. április 3-ig járó késedelmi kamatának a megfizetésére kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság a felperes által elszenvedett nem vagyoni hátrányokra tekintettel a baleset bekövetkezésének idejére irányadó ár- és értékviszonyok alapján 1.500.000 forintot látott olyan összegnek, amely a felperest ért sérelemből eredő nem vagyoni hátrányok enyhítésére elegendő. Miután az alperes már 600.000 forintot kifizetett, 900.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest annak késedelmi kamataival együtt.

A beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a járulékok levonása nélkül 2.059.000 forint jövedelemveszteséget szenvedett el a felperes a balesettel okozati összefüggésben, hiszen ilyen összegű osztaléktól esett el, figyelemmel arra, hogy a baleset után 2003-ban munkát végezni egyáltalán nem tudott. Ennek körében értékelte azt, hogy a balesetet megelőző és a balesetet követő évben is 20.000.000 forintot meghaladó összegű árbevételre tett szert a társaság a felperes munkájának eredményeként és értékelte azt is, hogy a baleset évében, azaz 2003. első félévében az ennek megfelelő árbevétel arányos részét a Kft. megszerezte.

A dologi károk tekintetében az alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, ezért az elsőfokú bíróság e tekintetben a kereset szerint marasztalta az alperest.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, annak részbeni megváltoztatása és a 900.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamatai, valamint az elmaradt jövedelem címén megállapított 2.059.000 forint és kamataira vonatkozó kereset elutasítása iránt. Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását annyiban is, hogy a 401.980 forint tőkeösszeg után nem az ítéletben írt 2007. április 3-ig, hanem 2006. április 3-ig tartozik kamatfizetéssel, mert a tőkeösszeget 2006. április 3-án fizette meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte azzal, hogy nem ellenezte az ítélet kijavítását a kifizetett Casco önrésszel kapcsolatos tőkeösszeg utáni kamatfizetés időpontja tekintetében.

A fellebbezés túlnyomó részt alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által lényegében helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban beszerzett kiegészítő könyvszakértői vélemény alapján módosítja annyiban, hogy az eredeti szakértői vélemény mellékletét képező eredmény

kimutatás III. tétele alatt 2003. évre feltüntetett 2.762.000 forint bevétel gépkocsi értékesítéséből származik. A táblázat VII. pontjában feltüntetett egyéb ráfordításokból az eladott személygépkocsi könyv szerinti értéke 2.934.750 forint volt. A két érték különbségéből adódó veszteség nem a balesettel összefüggésben keletkezett, ezért a 3.108.000 forint egyéb ráfordítást 172.750 forinttal, illetőleg a felperest megillető 2.059.000 forint osztalék összegét 86.375 forinttal, 1.972.625 forintra csökkenteni kell.

Kiegészíti a tényállást a kiegészítő könyvszakértői vélemény alapján azzal, hogy az eredmény kimutatás V. pontja alatt feltüntetett személyi jellegű ráfordítások tétel a felperes, mint a társaság felperesen kívüli másik tulajdonosa által 594.000 forint összegben felvett vállalkozói jövedelmet is tartalmazza.

Az így kiegészített és módosított tényálláshoz képest is túlnyomó részt helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése azzal, hogy helytállóan kifogásolta az alperes a casco biztosítás önrésze után teljesítendő kamatfizetési kötelezettség záró időpontját. Az elsőfokú bíróság ítélete e tekintetben elírást tartalmaz, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp.224.§-ának (1) bekezdése alapján kijavította és az időszak záró időpontját 2006. április 3-ban állapította meg.

Alaptalanul kifogásolta az alperes a fellebbezésében a nem vagyoni kártérítés mértékét, állítva, hogy az általa kifizetett 600.000 forint alkalmas és elegendő volt a nem vagyoni hátrányok ellensúlyozására, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított 1.500.000 forint eltúlzott.

A nem vagyoni kárpótlás mértékének meghatározásakor az összes személyi jellegű hátrányt együttesen kell figyelembe venni és értékelni. Ezeknek csak egyike a véglegesen fennmaradó munkaképesség-csökkenés mértéke, amely a felperes esetében mindössze 5 %-os, tehát nem jelentős. Nyomatékosan figyelembe kell azonban venni azt is, hogy a baleset miatt a felperes kétszer esett át műtéten, három hétig állt kórházi gyógykezelés alatt és 2003. június 27-től december 31-ig keresőképtelen állományban volt, a véglegesen kialakult enyhe mértékű mozgáskorlátozottsága gátolja, illetve nehezíti a korábban rendszeresen folytatott sportolásban és más szabadidős tevékenységben is. Mindezt figyelembe véve az elsőfokú bíróság által 1.500.000 forintban meghatározott összegű nem vagyoni kártérítés a másodfokú bíróság megítélése szerint nem eltúlzott, arányban áll az elszenvedett hátrányokkal.

Az alperes fellebbezési állítása szerint a felperes osztalékból származó jövedelme 2003-ban nem azért csökkent, mert az X Kft-ben nem tudott a balesete után munkát végezni, illetve, hogy nem bizonyította a felperes, hogy az ebből eredő jövedelem veszteségének a baleseti sérülés volt az oka.

A perben bizonyítást nyert, hogy az X Kft-ben személyes tevékenységet egyedül a felperes végzett, rajta kívül a társaságnak nem volt alkalmazottja sem. A gazdasági környezet megváltozására vonatkozó adat nem merült fel 2003. évre vonatkozóan, illetve a Kft. tevékenységének változatlan lehetőségeit igazolja az, hogy a baleset idejéig a társaság az előző, illetőleg az azt követő évvel arányos mértékű bevételre

szert tett. Indokoltan és okszerűen következtetett ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy a társaság eredményessége azért romlott és a felperesre, mint a tulajdonosra eső kifizethető osztalék azért maradt el a korábbi évitől, mert a felperes a munkavégzésben 2003. június 27-től december 31-ig a baleset miatt akadályozva volt. Annak a ténynek, hogy 2003. június 27-e után is volt a társaságnak árbevétele, csupán a kár mértékére van kihatása és azt az igazságügyi könyvszakértői vélemény megfelelően figyelembe is vette.

A módosított tényállás szerint az egyéb ráfordítások között elszámolt 3.108.000 ft kiadásból 172.750 forint a gépkocsi értékesítéséből eredő veszteség, amely nincs okozati összefüggésben a balesettel, ezért a felperest megillető 2.059.000 forint osztalékot a gépkocsi eladásából eredő veszteség felével, azaz 86.375 forinttal csökkenteni kellett. Ugyanakkor nem vette figyelembe a másodfokú bíróság csökkentő tényezőként a személyi jellegű ráfordítások között elszámolt és a Kft. másik tulajdonosa által felvett 594.000 forint vállalkozói jövedelmet. Az X Kft. által 2003. évben elért nettó árbevétel összegét a könyvszakértő fiktíven a vállalkozás 2002-ben elért árbevételével azonos összegben állapította meg. Ezt az összeget a társtulajdonos által kivett vállalkozói jövedelem semmilyen módon sem befolyásolta. Amennyiben a bíróság, mint a balesettől független tételt a szakértő által figyelembe vett költségek közül mellőzte volna, a vállalkozás 2003. évi - fiktív - mérleg szerinti eredményét - 4.712.000 forintban kellett volna megállapítani, hiszen kivét hiányában - a figyelembe veendő költségek csökkentésével - a mérleg szerinti eredmény növekedett volna. Így a felperesre eső osztalék összege is magasabb lenne. Ez pedig az alperes fellebbezése alapján nem vehető figyelembe (Pp.253. § (3) bekezdése).

Az alperes fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a jövedelemveszteséget bruttó összegben számolta el, ez a kifogás azonban alaptalan, hiszen a felperesnek a jövedelempótló kártérítés után személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége keletkezik, amelyet magának kell bevallani és az adóhatóság részére megfizetni. (Szja.tv.66.§-ának (1) bekezdése.)

Alaptalanul kifogásolta a fellebbezés az elsőfokú ítéletnek a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését, azt az alperes javára megváltoztatni sem lehet. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen ítélte a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényét nyilvánvalónak eltűzottnak. A kialakult bírói gyakorlat ugyanis akkor tekinti a kártérítés iránti igényt nyilvánvalóan eltűzottnak, ha a követelt összeg a bíróság által alaposnak talált igény 3-4-szeresét is meghaladja. Ennek megfelelően a jelen ügyben a felperes által előterjesztett 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igény a bíróság által alaposnak talált 1.500.000 forintos összeghez képest nem minősül nyilvánvalóan eltűzottnak, ezért alkalmazható lett volna a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése is.

A kifejtett indokokra tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő kártérítés összegét 2.192.625 forintra és kamataira leszállította.

Az alperes fellebbezése sikertelennek tekinthető, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét megfizetni. A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése, valamint a 4/A.§-a alapján állapította meg.

A sikertelen fellebbezéssel felmerült fellebbezési eljárási illetéket is köteles megfizetni az alperes az államnak a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 3.§-ának (4) bekezdése, a 13.§-ának (2) bekezdése, valamint a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján.

P é c s , 2008. február 7.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró